ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ ΙΗ'—ΑΡΙΘ.ΦΥΛΛΟΥ 7688
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24-94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΜΑΪΟΥ 1937

Σελήνη 12 ημερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 5.40 Δύσις 7.07. Βασιλείου μάρτυρος.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΝ ΜΑΣ Η ΟΠΟΙΑ ΘΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΑΜΥΝΑΝ

Η ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ ΜΑΣ

Ἡ πρωτοβουλία τοῦ **Νομάρχου κ. Πέππα**, διὰ τὴν ἀπόκτησιν μεγάλης ἐπιτροπῆς πρὸς διενέργειαν ἐράνων εἰς τὸν νομόν μας, ὑπὲρ ἐνισχύσεως τῆς Ἐθνικῆς μας ἀεροπορίας, εἶναι κάτι ἰδιαίτερας ἐξάρσεως, πιστεύομεν δὲ ἀπολύτως ὅτι θὰ φέρῃ λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Ἐπὶ ἐκκαιρίᾳ θεωροῦμεν ὑποχρέωσιν νὰ τονίσωμεν ἐπὶ λίαν ἀκόμη φορὰν ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης, ὅτι καθήκον καὶ ὑποχρέωσις ἱερὰ κάθε Ἕλληνος πολίτου, εἶναι νὰ συνδράμῃ μὲ ὅλας του τὰς δυνάμεις τὴν ἀρξαμένην προσπάθειαν τῆς ἀναπτύξεως τῆς πολεμικῆς μας ἀεροπορίας. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ ἀεροπορία εἶναι τὸ ὅπλον τὸ ἀποφασιστικὸν διὰ τὴν σπουδαιότερον ρόλον εἰς ἕνα πρὸς τὸν πόλεμον καὶ τὸ ὁποῖον ἐξασφαλίζει τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ὑπεροχὴν ἐνὸς Κράτους. Συνεπῶς συντρέχοντες τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς μας ἀεροπορίας συνβάλλομεν εἰς τὴν στερεωσιν τῆς ἐθνικῆς μας ἰσχύος ἡ ὁποία θὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος μας. Εὐνόητον λοιπὸν εἶναι ὅτι ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ἐράνου διὰ τὴν πολεμικὴν μας ἀεροπορίαν εἶναι καθήκον ἐπιτακτικὸν διὰ πάντα Ἕλληνα ὁ ὁποῖος τρέφει τὴν οἰκογένειάν του καὶ τὴν Ἑλλάδα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑΝ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΚΩΝ. ΚΟΤΖΙΑΝ

Τηλεμάτα ἐκ Κερκύρας ἀναφέραν ὅτι τόσον οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ὡς καὶ οἱ τῆς ὑπαίθρου τῆς νήσου οἱ ὁποῖοι ἔχουν συρρεύσει ἀθρόως εἰς Κέρκυραν ἐπιμένουν ἐκεῖ ὑπουργὸν διασκέψεως εἰς τὸν σήμερον ἀναχωρήσαντα ἐκεῖ ὑπουργὸν διασκέψεως τῆς Πρωτευούσης κ. Μεταξᾶν, μίαν ἀφαντάστους μεγαλειώδη ὑποδοχὴν ὁμοίαν τῆς ὁποίας δὲν θὰ ἔχῃ γνωρίσει ἀλλοτε ἡ νῆσος.

Ἀπὸ χθές, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Κοτζᾶ, ὅλα τὰ ἐμβόσια καὶ ἰδιωτικὰ καταστήματα ὡς καὶ αἱ οἰκίαι ἔχουν σημαιοστολισθῆ, ὁλόκληρος δὲ ἡ πόλις ἔχει λάβει μίαν πανηγυρικὴν ὄψιν. Τὸ ἀπόγευμα χθὲς ἐφθασαν, διὰ παντὸς συγκοινωνιακοῦ μέσου, εἰς τὴν πόλιν τῆς Κερκύρας τὰ κοινοτικὰ σωματεῖα καὶ μεγάλαι λαϊκαὶ ἀντιπροσωπεῖαι καὶ ἐκ τῶν πλέον ἀπομεμακρυσμένων ἀκόμη χωρίων τῆς νήσου, προκειμένου νὰ μετάσχουν τῆς σημερινῆς τελλοῖκῆς ὑποδοχῆς τοῦ κ. Κόστα Κοτζιᾶ.

Κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ κ. Κοτζιᾶ, ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου θὰ ὑποδεχθοῦν αὐτὸν οἱ κ. κ. Νομάρχης καὶ Δήμαρχος Κερκύρας, εἰς δὲ τὴν ἀποβάθραν θὰ ἀναμένουν αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ τῆς νήσου, τὰ κοινοτικὰ συμβούλια, αἱ λαϊκαὶ ἀντιπροσωπεῖαι τῆς ὑπαίθρου καὶ χιλιάδες λαοῦ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν φιλαρμονικήν.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς πρωτευούσης θὰ ἀμιλήσῃ πρὸς τὰ μέλη τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων

τῆς νήσου, συγκεντρούμενα πρὸς τοῦτο εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον.

Ἐπίσης ὁ κ. Κοτζιᾶς θὰ δεχθῇ εἰς ἀκρόασιν καὶ θὰ ἀμιλήσῃ πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν ἄλλων σωματείων, ἀναπτύσσων τὸ κυβερνητικὸν ἔργον. Τὴν Τρίτην δὲ θὰ παραστῇ εἰς ἐκτακτον συνεδρίασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

ΑΟΓΙΑ

Η ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀνάλογα δημοσιεύματα ἐδεν τὴν προανγγελλαν στὸν Τύπο· μέτα διαρρήξεις, στοὺς τοίχους κολλημένες, τὴν ἀνακοίνωσιν. Κεφαλὶ ὀρτάνοσι δὲν ἔχυνε σχετικά. Ἐκπατκτι. Αὐτὰ ἄλλωστε εἶνε πράγματα περιττά. Μονολεκτικὰ καὶ ἄβρα ὀργανωτής της—καὶ ὁ κύριος ἐνθάπιον τοῦ Θεοῦ κ' ἐναντίον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἔνοχος—ὑπηρξεν ὁ ἥλιος τοῦ Μαΐου. Μάλις ἤρθε τὸ «πλήρωμα τοῦ χρόνου» καὶ ἀρχισε ζωηρότερα ἀπὸ τὰ γαλανὰ ὕψη του νὰ φλέγῃ ἔκνθὲς ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ἥλιος νὰ φλέγεται, αὐτόματα τότε καὶ σιωπηρά, ἀλλὰ μάλιστα συμφώνοι, εὑρέθημε ἄρτια καὶ τέλεια ὀργανωμένη ἡ ἐτήσια ἔκθεσι τοῦ γυναικείου γυμνοῦ. Περὶ αὐτῆς ἀκριβῶς πρόκειται. Καὶ τώρα λοιπὸν λειτουργεῖ αὐτὴ στὰ κέντρα, στοὺς ὄρόφους καὶ σκὸν πατρὶ πάτο, μέσα στὸ σπίτι κ' ἔξω ἀπὸ τοῦτο, περιφέρεται προκλητικὴ, ἐμφανίζεται ἐξαίσια ὁλ... ἀνθρωπίνῳ κόνδυνος Νο 1 καὶ ὅπως ἔχει μάτια δὲ δίλπει!

Ἀλλὰ—θεὲ καὶ Κύριε!—τί νὰ ἴδῃ πρῶτα ἕνα τελεῖπορος ἄνεμος καὶ νὰ θαυμάσῃ, χωρὶς νὰ κλίνῃ ὀνὸ νὰ παρλύσῃ ὁ λογισμός του, ἢ νὰ τυφλωθῇ. Εἶπα πρὶν ὅτι ἡ γυμνὴ αὐτὴ ἔκθεσι ὀργανοθήκε σωστηρά. Λέθε κάνω. Σωστηρά; "Ὀχι, δά! Ἤκόρεε ἄραγε δεινότερη, ἠθυλεπτὰ καὶ πειστικωτέρη μὴ τορικὴ ἀπὸ τὴν ἐπίδειξι τοῦ γυναικείου γυμνοῦ; Ὀμιλία πολυθρύλητη, φλυαρία εὐχάριστη, πρόκλησι περιστικὴ εἶναι τὸ γυναικεῖο σῶμα, κατὰ τὴν περίοδο τοῦ κ' σκαιρικὸ.

Τὸ τυλιγμένο μέσα στοὺς ἰσοὺς ἀράχνης—ὑπόχρε φορέματος—κορμί, ποὺ κομψὰ λυγίζεται καὶ κινεῖται λεπτό, γεμάτο ὁμονοιόμενα κ' ἐκθλῆε μυστικὰ τὰ στῆθος γλαφυρὸ ποὺ ἀνταπαρέσκεται κ' ἐλεύθερα σκιρτᾶ καὶ τρέμει σοφ—ἄχ, γά! — βίβλιοι ἀρφὸς ἔξω νὰ χυθῇ· τὰ ὠρᾶία χέρια, μακρὰ καὶ γυμνά, ποὺ ἀπὸ τοὺς λευκοὺς ὤμους προσφέρονται σ' ἀβρὰ ρίγη τοῦ ἀέρα νὰ δονηθοῦν καὶ προκαλοῦν τὴς χρυσαλλίδες τῶν φιλημάτων μας· τὰ καλλίγραμμα τέλος καὶ καλλίσαρκα ἐδεα, ποὺ τοῦ γίζουν σὲ γυμνὸ ἔθμα τους τὸ σκοπὸ τῆς γενετήσιας ἐλῆης: Ἐλα αὐτὰ καὶ τ' ἄλλα ἀκόμη, ποὺ δὲν ἠδόμε καὶ δὲν ἐλέπομε, τὰ ἄλλο εἶναι—σᾶς παρακαλῶ—παρὰ μιὰ συμφωνία, ποὺ ἀρχίζει γλυκειὰ, σὰν πάρασμα τῆς γυναίκας, καὶ πρὸς χωρὶς crescento τόσο δυνατά, τὸ σο γοργὰ καὶ παράφορα, ὅσοι σὰν ἔρχεται ἐκ ὑπάθων τὰ τῆς φωνᾶς τῆς:

—"Ελεος! κυρία μου, μ' ἐξαπούρανες...

Ἀσφαλῶς δὲν κάνει ἀσχημα ἕνας φῶς μου, ἠθυρωτὰ νὰ συνιστᾶ στὴς δεοπινίδες ποὺ διαβαίνονταιξ ἐμπρὸς του, χωρὶς νὰ μιλοῦν, φλυαροῦν ὅμως ἔλα τὰ φτιφρὰ καὶ ἀπόκρυφα τοῦ σφιγκτοῦ τους:

—Λίγα λόγια, σᾶς παρακαλῶ, λίγα λόγια!

Καὶ ὁ καημένος, ἀναγνώστες ἀπὸ τὸ θέαμα τοῦ γυμνοῦ, στρέφει ἐπειτα πρὸς ἐμὲ τὰ ἐλλήματά του, νὰ μ' ἐρωτήσῃ παρακοπτικά:

—Τί θὰ γίνουμε λοιπὸν ἐμεῖς;

Κ' ἐρωτῶ μαζί του κ' ἐγώ:

—Ἀλήθεια, τί θὰ γίνωμε, ὦ ἄνδρες;...

ΚΛ. ΜΙΜΙΚΟΣ

ὡραιότερον τοῦ σπιτιοῦ, εἰς τὸ ὁ ποῖον ὑπάρχει μία εἰδικὴ θέσις, τὸ ἕνα δάζο μὲ ἀνθῆ. Ἀν σ' ἐστχοῦ ἤσαν στολισμένα, τὸ δάζο μὲ τὰ ἄνθῆ δὲν θὰ ἐπαρεδοῦσαν τὴν προσοχὴ Καὶ δὰ αὐτὸ ἀκριδῶς οἱ Ἰάπωνες ἀπορεῖσουν γιὰ στολίσουν τοὺς τοίχους. Θὰ ἐκόλυνε νὰ γνῇ τὸ «τοκονόμα». Τὸ «τοκονόμα» εἶναι δὰ τοὺς Ἰάπωνας ὅτι τὸ τζάκι δὰ τοὺς Εὐρωπαίους. Ὅ,πως οἱ Εὐρωπαῖοι μαζεύονται γύρω ἀπὸ τὸ τζάκι, οἱ Ἰάπωνες κὰ λοὺν τοὺς φίλους των μπροστὰ εἰς τὸ «τοκονόμα». Ἡ Ἰαπωνίδα συγκεντρώνει δλὴν τὴν τέχνην εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν διακόσμησιν τοῦ «τοκονόμα».

Εἰς παλαιοτέραν ἐποχὴν τὸ «τοκονόμα» ἦτο δ,τι καὶ ἡ «ἐστία» εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα. Ἐκεῖ ἐτοποθετεῖτο ἡ εἰκὼν τοῦ Βοὐδδα Τῆς προσφέρον ἄνθῆ καὶ λιδάνι καὶ κάθε μέρα, πρωὶ καὶ δράδυ, δλὴ ἡ οἰκογένεια ἐμαζεῦετο διὰ νὰ προσευχηθῇ. Μὲ τὸν καιρὸν δμως τὸ «τοκονόμα» ἔχασε τὴν θρησκευτικὴν του ἀξίαν. Ἀλλὰ πάντοτε ἐξηκολούθησε νὰ διατηρῇ κάτι τὸ ἱερὸν καὶ τὰ ἄνθῆ ποὺ ἄλλοτε τὸ ἐστεφοῦσαν εἶχε τὸν Βοὐδδαν ἐξηκολούθησαν νὰ τοστολίζουν.

Ο ΖΕΕΛΑΝΔΑ ΕΙΣ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ. Ἀγγέλλεται ἐπισήμως ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς Ζέελαντ θὰ ἀναχωρήσῃ τὴν 11 Ἰουνίου διὰ Νέαν Ὑόρκην καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ὀσυιγκτῶνα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚαΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΝΟΥ «ΧΡΟΝΟΥ»

Αἱ διπλωματικαὶ συνομιλίαι, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν εἰς Λονδῖνον ἐπὶ ἐπταήμερον τῆς συγκεντρώσεως αὐτοῦ τῶν διαφόρων πολιτικῶν δόσεις παραστοῦν εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς στέψεως τοῦ Ἀγγλικοῦ βασιλέως Γεωργίου ΣΤ'. καὶ Ἐλισάβετ, πρόκειται νὰ ἔχουν συνέχειαν κατ' αὐτὰς εἰς Παρισίους.

Πράγματι, πολλοὶ ἐκ τῶν ἀρχηγῶν ἀνδρῶν, ποὺ παρευρέθησαν στὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς Λονδῖνον, ἀπεστάλησαν εἰς τὰς χώρας των, θὰ σταματήσουν εἰς Παρισίους καὶ θὰ συνεργασοῦν μετὰ τοῦ Γάλλου ὁμοιοτρόπου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἰδὲν Νεταλάνδ ἐπὶ ζητήματα νέου, ἐνδιαφερόντων κυρίως τὴν γενικὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης. Δὲν πρόκειται περὶ ἀπόψεων οὔτως εἰπεῖν διαπραγματεύσεων, ἀλλὰ περὶ ἀντιλλαγῆς ἀνωμῶν ἄνευ προκαταβολικοῦ προγράμματος. Αἱ σύνταξ τοιαῦτα ἐξηκολουθοῦσαι ἔλαι αἱ πλεῦραι τῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν, τὰ ὁποῖα ὁ πολιτικὸς μεταγενεστέρως τὰ λάδουν αἱ ἀναθεῦναι κυβερνήσεις καὶ δημιουργοῦν μίαν ἀπόφασιν αὐτοτελῆν πρὸς ἔνεργὸν διαπραγματεύσεων διὰ τὴς κανονικῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.

Ἐὰν εἶναι ἀληθὲς, ὅτι οἱ πα ρευρεθέντες κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐν Λονδῖνῳ δὲν εἶχον ἄλλην ἐπίσημον ἀποστολὴν ἢ ν' ἀντιπροσωπεύσουν τὰς κυβερνήσεις των εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς στέψεως, δὲν εἶναι δμως ἀλογότερον δέδαιον ὅτι ἡ γενομένη μεταξὺ των ἐπαφὴ δὲν εἶχε πραγματικὴν σπουδαιότητα. Διὰ νὰ πεισθῇ κανεὶς περὶ τούτου, ἀρκεῖ νὰ ἴδῃ τὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἀποδίδουν ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἀγγλία εἰς τὰς συνομιλίας τοῦ στρατάρχου κὸν Μπλόμπεργκ μετὰ τοῦ Ἀγγλου πρωθυπουργοῦ Σταν λὸ Μπαλντοὺν καὶ τοῦ Ἀγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἔντεν Ἤνταν.

Γιάρχει ἡ ἐντύπωσις, ὅτι κατεβάλλονται κατ' αὐτὰς προσπάθειαι τόσον εἰς Βερολῖνον ὅσον καὶ Λονδῖνον ἵνα τὴν προφῇ μιᾶς προσεγγίσεως ὑπὸ πνεῦμα εἰλικρινοῦς συνεργασίας. Ἀπομένει νὰ γνωσθῇ, ἐὰν οἱ καταβαλλόμενοι προσπάθειαι θὰ λάδουν σάρκα καὶ ὀστᾶ ἢ ἄν, διὰ μίαν ἔτι φορὰν, θὰ προσκρούσουν εἰς δασικὰς ἀντιρρήσεις ἐπὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύναψιν ἑνὸς νέου δυτικοῦ συμφώνου. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι τὸ σύμφωνον τοῦτο τὸ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀρτιοτερὰ πάσης διπλωματικῆς ἐνεργείας διὰ νὰ νεῦσῃ αὐ δόσεις ἑνὸς γενικοῦ διακανονισμοῦ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν διαφόρων Κρατῶν, ἄνευ τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ βασιλεύσῃ διαρκὴς εἰρήνη εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἤπειρον.

Ἐκεῖνο ποὺ δλέπομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι ὅτι οἱ Γερμανοὶ ὁπτρχηγοῦν μετ' αὐτάρεσκείας τὴν θέσιν ποὺ ἔλαδον κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς στέψεως τοῦ Γεωργίου ΣΤ'. καὶ τὴν ἐγκαρδιότητα τῶν ἀνταλλαγέντων ἐπ' ὀδκαρῆς τῆς Λεγγρεφιμάσων μεταξὺ τοῦ καγκελαρίου Χίτλερ καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, καὶ ὄν χρόνον ἡ Ἰταλία περιορίσθη εἰς μίαν ἀπογὴν ἡ ὁποία δὲν ἀμείνων ἄνευ ἀκρῶν σχολίων. Ἐξ ἄλλου ὁ ἀγγλικὸς τύπος ἀνέφερψ ἐν ἀνθουσιδέστατα σχόλια ἐνφορικῶς μὲ τὰς ἐν Λονδῖνῳ συνομιλίας τοῦ κ. Ἰδὲν Νεταλάνδ μετὰ τῶν κ. κ. Μπάλντουίν, Ἔντεν Ἤνταν καὶ Νόβιλ Τσάμπερλαν.

Αἱ ἀγαθαὶ γαλλοβρεττανικαὶ συνομιλίαι εἶναι ἀποτέλεσμα ἀμοιδαίας ἐμπιστοσύνης.

Δὲν προδάλλει δμως μόνον πρὸς ἐπίλυσιν τὸ δυτικὸν φύσημον. Ὑπάρχουν ἐπίσης καὶ προδλήματα μονομεροῦς ἐνδιαφέροντος τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ λυθοῦν κατὰ τρόπον ὁριστικὸν, πρὶν ἢ ἀντιμετωπισθῇ σοδαρὰς ἕνας διακανονισμὸς τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ συνολου. Εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων τὸ ὀξυνεδέστερον ζήτημα εἶναι ἐκεῖνο τῆς σταθεροποιήσεως τῆς πολιτικῆς, ἡ ὁ ποία δέπει τὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης. Αἱ παρατηρούμεναι τάσεις εἰς Βελιγράδιον πρὸς μίαν εὐρυτέραν οἰκονομικὴν συνεργασίαν μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ ἡ πρόσφατος ὁπογραφὴ τῶν πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς φύσεως Ἰταλογιουγοσλαυικῶν συμφωνιῶν ἀναγκάζουν νὰ διερωτᾶται κανεὶς καμμιὰ φορὰ πῶς ὁ νέος αὐτὸς προσανατολισμὸς εἶναι δυνατὸν νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὸν θεσμὸν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντας καὶ τὰς ὑφισταμένας συμφωνίας μεταξὺ τῶν τριῶν Κρατῶν ἐν τῷ ὁποίῳ αὐτὴ σύνκειται.

Μετὰ τὴν πρόσφατον σύγκλησιν τοῦ Διαρκοῦς συμβουλίου τῆς Μικρᾶς Ἀντάντας καὶ μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Μπένες εἰς Βελιγράδιον, θεωρεῖται δέδαιον ὅτι εἰς τὸ πνεῦμα τῶν Γιουγκοσλάδων ἀφορῶντων αἱ σχέσεις τῆς Γιουγκοσλαυίας μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ Γερμανίας δὲν φαίνονται ν' ἀπεγνῶν τὰς γνώμας καὶ τῶν τριῶν Κρατῶν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντας.

Ἡ παρουσία εἰς Παρισίους τοῦ κ. Λιτβίνωφ, ἐπιφόρου τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, παρέχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνεχισθοῦν αἱ γόνιμοι συνομιλίαι τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς σοβιετικῆς κυδερνήσεως, αἱ διεξαχθεῖσαι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑδδομάδα εἰς τὸ Λονδῖνον.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἐπίσκεψις εἰς Παρισίους τοῦ Γιουγκοσλάβου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρίας κ. Γκιουτσ τοῦ Σμίτ ἀνέγει Ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἐὰν ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ πολιτικαὶ συνθῆκαι ὑφ' ἃς διαβιοῦ σήμερον ἡ Βιέννη. Εἶναι γνωστοὶ αἱ ὀρατόμενοι ἀνησυχίαι μεταξὺ τῶν αὐστριακῶν κύκλων ἐπὶ τῆς ἐπικειμένης ἐπαλγοντοκυκλίας τῆς πολιτικῆς. Παρὰ τὰς γενομένας δηλώσεις τῆς ἐπαίρων τῆς συνεντεύξεως τοῦ καγκελλαρίου Σοῦσνιγκ μετὰ τοῦ Νεοῦσσε καὶ τοῦ κόμητος Τσιάνο εἰς Βενετίαν, ὑπάρχει ἐν τούτοις ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ κυδέρνησις τῆς Βιέννης, σταρρᾶς πάντοτε ἀφοσιωμένη εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Αὐστρίας, προσπαθεῖ νὰ ἐξοδῇ ἐν Εὐρώπῃ διὰ νὰ περιφρουρήσῃ τὴ συμφέροντά της, ἄλλον τρόπον ἐπτὰς τῆς φιλίας της μετὰ τῆς Ἰταλίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡ αὐστριακὴ κυδέρνησις ἐδάκτε κυρίως μέχρι τοῦδε τὴν ἐρεῖσιν τῆς.

Τὸ ζήτημα τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Αὐστρίας ὑπῆρξεν ἀναμφιδόλως τὸ ἀντικείμενον ἀλλεπαλλήλων συνομιλιῶν ἐν Λονδίνῳ. Ἀναφορικῶς μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἀκολουθοῦν μίαν ἀνεφῆ πολιτικὴν εἰς τὴν κεντρικὴν Εὐρώπην.

Ἐξ ἄλλου ἡ Αὐστρία προσπαθεῖ νὰ περιφρουρήσῃ ἀποτελεσματικῶς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς διὰ μιᾶς ἐπιμελημένης ὀργανώσεως τῆς παραδουσοῦσης παρουσῆς καὶ διὰ τὴς ἀναπτύξεως τῶν σχέσεών της μὲ τὰ γειτονικὰ Κράτη καὶ κυρίως μὲ τὴν Τσεχοσλοβακίαν.

Ἐκτὸς τῆς ἀποψῆμου ἐπισκέψεως τοῦ κ. Ἰδὲν Νεταλάνδ κατὰ τὴν 20ὴν καὶ 21ὴν Μαΐου εἰς Βρυξέλλας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μίαν κατάλληλον ἐπιδεδαίωσιν τῆς γαλλοβελγικῆς φιλίας, ἔχομεν καὶ τὴν πρόσφατον ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Ἔντονο Ἤνταν, ἡ ὁποία ἐπεσφράγισε τὴν ἀγγλοβελγικὴν φιλίαν τῶν δύο παίρων μᾶλιστα ἀνεκατεστάθη τὸ νέον καθεστὼς ἐν Βελγίῳ. Ὡς γνωστὸν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Μεγάλη Βρεττανία παρεφρόρησαν καὶ ἀγθονντο ἀγτυχτὰ τὸ καθεστῶς τοῦτου.

Ἀλλ' ἀκτὸς αὐτῶν ἔχομεν καὶ τὰς ἐπισκέψεις εἰς Παρισίους τοῦ κ. Χαλστ, πρωθυπουργοῦ τῆς Φιλανδίας καὶ τοῦ κ. Σαχς, ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ Τρίτου Ράϊχ. Διὰ τὰς ἐπισκέψεις αὐτὰς δέδθη ἡ εὐκαιρία ν' ἀνταλλαγοῦν ἀπόψεις ἐπὶ τῆς θέσεως τῶν μικρῶν δορεισανατολικῶν Δυνάσεων καὶ ἐπὶ τῶν σημερινῶν διεθνῶν τῆς Γερμανίας ἐσον ἀφορᾷ τὰ ζήτήματα διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ λεγομένου «οἰκονομικοῦ ἀποικισμοῦ».

ΑΝΕΧΟΡΗΣΑΝ ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΕΚ ΒΟΥΛΓΑΡΙΕΣΤΗΣ

ΒΟΥΛΓΑΡΙΕΣΤΗ. Οἱ βασιλεῖς τῆς Ἰταλίας καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Τσιάνο ἀνεχώρησαν τὴν ἑσπέραν ἐπιστρέφοντες εἰς Ρώμην. Εἰς τοὺς ἐξένους βασιλεῖς ἀπεδόθησαν κατὰ τὴν χθεσινὴν ἀναχωρησίν των μεγάλαι τιμαί, ἔγκυροι πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι οἱ κατὰ τὴν διαμονὴν των Βασιλεῖς διεξαχθεῖσαι συνομιλίαι περιεστράφησαν εἰς λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῆς Διεθνοῦς καταστάσεως, καθὼς καὶ εἰς τὴν μελέτην τοῦτοῦτο δι' οὗ θὰ λυθῇτὸ παραδουνάβιοντρόβλημα.

ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΑΝΑ ΤΗΝ ΡΟΥΜΕΛΗΝ

ΑΜΦΙΣΣΑ ΚΑΙ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΟΙ ΔΥΟ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΟΙ ΑΝΟΟΚΗΠΟΙ

Ἔστερα ἀπὸ τὴ φοβερὴ καταστρο φὴ τῆς Λαρίσας, ἤτο δεκάτη ἡ ἀνησυχία μας ἐν τῷ ἀφορῶντο τοῦ αὐτοκινήτου Λαρίσας—Ἀμφίσσης διὰ Γαλαξεῖου. Εἰδυχῶς αὐτὸς ὁ ὅρομος ποὺ ἔχει γίνει παρὰ τὴν Σοφράζικον, εἶτε εἰ κερδοκεῖς, εἶτε τὰ κατεστρέμματα τῆς Ὀρφνος καὶ τῆς Οἴτης τὸν μετεβάλουν.

Σὰν μὰ ἐλλήθεστη σατιὰ φτάνει κατὰ μῆνας τοῦ Λαμιακοῦ κάμπου καὶ τὴν ἐλεγκτὴν ἀνηφορὰ ποὺ θὰ πάρωμε γιὰ τὸ Μπρέλλο. Ἀλλὰ κ' αὐτ', ἡ ἀνηφορὰ ἐχει τὴν κ-λὴ συντήρησι τῆς καὶ τὴν ἄνεση ἢ, ποὺ νὰ φτάσωμε στὴ γέφυρα τοῦ μεγάλου ρέματος. Ἀ τεκίζομε τὴς κρεμαστὲς πελλέχες γέφυρες τῆς «Παπαδᾶς» ποὺ κάνει τοὺ σὲν φῶλιο ἀναρρχόντα τὰ τρανὰ τοῦ Λαρισσικοῦ. Στὸ βὰ θος ἡ Γρᾶβα. Ἱστορικὸς σταθμὸς Νεφρὰ πέφτουμε στὴν Ἱστορία. Κερπενήσι—Λαμία—Γρᾶβα, ἡ ἱστορικὴ καὶ δραματικὴ τριλογία τοῦ Μπάσταρη, τοῦ Διάκου, τοῦ Ἀνδρούτσου.

Κοντεύομε περίφρα αὐτὸ τὸ ἱστορικὸ χάνι. Ἤτοι τὸ Θεὲ! Αὐτοὶ οἱ ὅρομος τῆς ἐπόκαιρε τοῦ 21, ἡ ὁμόφυλα τοίχοι εἶχαν τὰ στήθη τους μπροστὰ στὴς ὁρδὲς τῶν Τούρκων. Καὶ καθὼς περνᾶμε τὴν «Χαλκωμάτα» ποὺ τόσον ἔρωτικὰ καὶ δραματικὰ ἔδρασε ὁ δεύκοκτος Σαλόνων Ἠσαΐας καὶ τὸ μπαρουτοκαπνισμένο μέρος τῆς μάχης τῆς Ἀμπλιανοῦς, ποὺ νὰ μὴ μετρήσουν τὰ στήθη μας καὶ νὰ μὴ νοιώσουν τὸν μεγάλο πατριωτισμὸν Ἔνεκ νεν...

Λίγες στρεφὲς ἀκόμη ἀνάμεσα στὰ μεταλλουργεῖα ἀλουμινίου γιὰ νὰ φτάσωμε στὰ Σάλονα. Παντοῦ μονότονο ἀπλόνεται τὸ γράφιμ τῆς ἔλλης τοῦ Κρισσαίου.

Ἡ Ἀμφισσα στὸ μέσον, ἔδω κάπιο ἔξχωρο χρῶμα στὴ μονοτονία. Ἀν καὶ λιγοστὰ τὰ νεφὰ τὴς μπορεῖ νὰ κολακεύεται ὅτι εἶναι ἕνας Ρουμελιώτικος ἀνθόκηπος. Κυτάζομε τὰ τρεγιλιακὰ ποὺ κοσμοῦν λογιῶν λογιῶν λουλουδάδιν. Πιὸ πολλοὺς ὅμως θὰ συναντήσουνε ἀνθόκηπουφ τρικυπαρμένα ἀπὸ αἰγυπτίμπαια ποὺ σκαρφιὰ τὴ ἀνθόκηπο ἀκόμαν δὲ κάποιος μοσχοπνοὴ τὴς τὸ θεσπέσιο ἄρωμά τους.

Ἐπισκεπτόμεθα τὴς δύο ἀνθόκηπες των ἐκκλησίες, τὴν Ἐθνογεννέσιρα καὶ τὸν Ἅγιο Νικόλαο, ποὺ ἀποτελοῦν πραγματικὰ κειμήλια τῶν Ἀμφισσέων. Ἡ τοιχογραφία τῆς Μητροπολίας καὶ ἡ ἀριστουργηματικὴ ξυλογλυπτικὴ καὶ τὴν δύο προαναφερθεισῶν ἐκκλησιῶν, εἶναι ἄξιας ἐκατομμυρίων.

Ἀπὸ τὸ ρωμανικὸ προσκύλιο τοῦ Ἅγ Νικόλα, στέλνουμε τοὺς ἀραδυοὺς χαιρετισμοὺς στὸν γενεριφέρον Ἀμφισσαῖκὸ ἀρζόντα. Εἰσὲ ἀπ' τὸν ὁποῖον τὸ